

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **B. A.**, státní příslušnost Irán, t.č. ZZC Bělá-Jezová, Bělá pod Bezdězem, proti žalované **Policii České republiky**, Krajskému ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Odboru cizinecké policie, PO BOX 3, Frýdek-Místek, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21.12.2011 č.j. KRPT-111707/ČJ-2011-070022-SV, **o prodloužení doby zajištění za účelem správního vyhoštění,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 21.12.2011 č.j. KRPT-111707/ČJ-2011-070022-SV, jímž bylo rozhodnuto o prodloužení doby zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění. Své rozhodnutí žalovaná odůvodnila tím, že v dosavadní době zajištění žalobce se nepodařilo realizovat rozhodnutí o správním vyhoštění, neboť žalobce si dne 21.11.2011 podal žádost o mezinárodní ochranu. Žalobce v žalobě vytýkal

žalované porušení ust. § 124 zákona o pobytu cizinců na území ČR ve spojení s článkem 15 odst.1 a 4 tzv. Návrátové směrnice, tedy směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16.12.2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí a dále porušení čl. 5 odst. 1 Evropské úmluvy o lidských právech z roku 1950. Toto porušení spatřoval žalobce v tom, že v době vydání napadeného rozhodnutí žalované neexistoval v jeho případě reálný předpoklad, že k jeho vyhoštění do země původu by mohlo dojít ještě v době zajištění, která nesmí přesáhnout 180 dnů.

Žalovaná ve svém písemném vyjádření ze dne 27.1.2012 k podané žalobě uvedla, že v případě žalobce bylo vydáno rozhodnutí Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje pod č.j. KRPT-111707/ČJ-2011-070022-SV o správním vyhoštění v souladu s ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 1,2 zákona č. 326/1999 Sb. a byla stanovena doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské Unie v délce tří let. Dne 7.11.2011 žalovaná rovněž rozhodla o zajištění žalobce podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. Napadeným rozhodnutím pak žalovaná prodloužila dobu zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění o 60 dnů s odkazem na ust. § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce podle protokolu o vyjádření účastníka správního řízení ze dne 6.11.2011 uvedl, že přicestoval ilegálně do České republiky dne 4.11.2011 v úkrytu automobilu. Na území České republiky přicestoval bez cestovního pasu a platného víza. Poté, kdy si žalovaná vyžádala od Ministerstva vnitra ČR závazné stanovisko k možnosti vycestování žalobce, vydala dne 7.11.2011 rozhodnutí o uložení správního vyhoštění žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1,2 zákona č. 326/1999 Sb. a stanovila dobu, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské Unie v délce tří roků. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce proti tomuto rozhodnutí nepodal odvolání a rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 15.11.2011. V tentýž den, tj. 7.11.2011 vydala žalovaná další rozhodnutí, jímž se žalobce zajišťuje za účelem správního vyhoštění na 60 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. Z přípisu Ředitelství služby cizinecké policie, Zařízení pro zajištění cizinců Poštorná, adresovaného žalované ze dne 22.11.2011 krajský soud zjistil, že žalobce dne 21.11.2011 učinil prohlášení o mezinárodní ochraně na území ČR. Dne 21.12.2011 pak žalovaná vydala napadené rozhodnutí o prodloužení doby zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění.

Žalobní námitka, že žalovaná napadeným rozhodnutím porušila v žalobě uvedená ustanovení zákona o pobytu cizinců na území ČR, Směrnice Evropského

Parlamentu a Rady, resp. Evropské úmluvy o lidských právech z roku 1950, je nedůvodná. Obsahem správního spisu žalovaného vzal krajský soud za prokázáno, že žalobci, který vstoupil na území České republiky ilegálně bez cestovního dokladu a bez platného víza bylo uloženo správní vyhoštění rozhodnutím žalované ze dne 7.11.2011 a stanovena doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské Unie v délce tří let. Současně dalším rozhodnutím žalované ze dne 7.11.2011 byl žalobce zajištěn za účelem správního vyhoštění na dobu 60 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. Dne 21.11.2011 vstoupil žalobce do řízení o udělení mezinárodní ochrany prohlášením učiněným téhož dne. Jestliže žalovaná žalobce zajistila a napadeným rozhodnutím dobu zajištění za účelem správního vyhoštění prodloužila, postupovala tak v souladu s ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. v platném znění, podle kterého je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15-ti let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění, a nebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto, nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské Unie zákaz vstupu platný pro členské státy Evropské Unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Podle odst. 3 citovaného zákonného ustanovení, je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V souladu s tím žalovaná dobu zajištění žalobce prodloužila o 60 dnů. Jak vyplývá z odůvodnění jejího žalobou napadeného rozhodnutí, učinila tak v souladu s citovanými zákonnými ustanoveními a vycházela z toho, že i přes dosavadní zajištění žalobce nebylo realizováno jemu uložené správní vyhoštění, zejména proto, že vstoupil do řízení o udělení mezinárodní ochrany.

Z uvedených důvodů krajský soud poté žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (§ 60 odst.1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně, ve dvojím vyhotovení.

V Ostravě, dne 3. února 2012

JUDr. Petr Indráček

Samosoudce

